

МОТИВИ №

Номер Година 11.09.2020 Град

На Година

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Прокурор:
като разгледа докладваното от Петър Маргаритов

дело

номер 20205440200175 по описа за година

В РС-*** е внесен обвинителен акт срещу Й. К. , като са повдигнати обвинения за извършени две престъпни деяния, както следва:

-затова , че на 15.02.2016 в Г.***,***, при условията на повторност и в немаловажен случай, след като е бил осъждан със споразумение от 02.07.2013 год. по НОХД №268/2013 год. на РС – С. в сила от 02.07.2013 год. за друго такова престъпление и преди да е изтекъл срока по чл.30, ал.1 от НК, от жилище, намиращо се в кв.“****“ Г. *** , чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот – премахване задната част на шкаф, е отнел чужди движими вещи – 1 /един/ брой преносим компютър марка „****“ /***/ модел „***“ със сериен номер *** , на стойност 245 лева от владението на собственика Б. И. *** с ЕГН *, без негово съгласие и с намерение противозаконно да го присвои - **престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.7, вр. с чл. 194, ал. 1, вр. с чл. 28, ал.1 от НК и**

-затова , че в периода от 21.09.2017 год. до 03.10.2017 год. в Г.С. при условията на продължавано престъпление – на три пъти, съзнателно се е ползвал от неистински официален документ – свидетелство за управление на моторно превозно средство №***, издадено на ***год. със срок на валидност до *** год. на името на Й. К., на което е придаден вид, че е издадено от компетентните органи на *** , както следва:

-на 21.09.2017 год. в Г. *** на БУ. „****“ в близост до хотел „****“ пред З. И. и А. П. - и двамата служители на РУ – С.

-на 28.09.2017 год. в Г.*** на БУ. „****“ в близост до хотел „****“ пред С. Н. и И. К. - и двамата служители на РУ – *** и

-на 03.10.2017 год. в Г.*** в района на МБАЛ „Д-р Б. Ш.“, пред С. Н. и А. К. - и двамата служители на РУ – С. като от него за самото му съставяне не може да се търси наказателна отговорност – **престъпление по чл.316 вр. с чл.308, ал.2 вр. с ал.1 вр. с чл.26, ал.1 от НК.**

Делото се разгледа в отсъствие на подсъдимия Й. К.. Съдът постанови щателно общодържавно издирване на подсъдимия за установяването на местонахожданието му , като в хода на издирването е установено ,че подсъдимият не пребивава на територията на страната и най-вероятно се намира на неустановен адрес във ***. Подсъдимият не е установен на адрес и при

направените опити за призоваването му в страната.

В съдебно заседание обвинението се поддържа от представителя на РП-*** като е поискано налагане на ефективно наказание ЛОС за първото престъпление от две години, а за второто престъпление-налагане на ефективно наказание ЛОС за срок от една година. Поискано е определяне на едно общо най-тежко наказание и привеждане в изпълнение на друго наказание, чието изпълнение е отложено по реда на чл. 66 ал.1 от НК.

Назначеният защитник на подсъдимия А.Т. взема становище за налагане на минимални по размер наказания на подсъдимия.

След като се запозна с приобщените доказателства съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Й.К. е на ***години ,като същият е ***.

Спрямо К. е определено едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от единадесет месеца с определение по нохд 217/2015г на РС-Г.*** по формирана съвкупност по присъди по нохд 217/2015г на РС-Г.*** и нохд 268/2013г на РС-*** Това общо наказание ЛОС е отложено по реда на чл. 66 ал.1 от НК с изпитателен срок от три години. Определението по чл. 25 ал.1 от НК е влязло в законна сила на 08.07.2015г.

Й. К. не притежава издадено свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/, издадено от компетентните органи на Република ***.

По неустановен начин подсъдимият се снабдил със СУМПС с №***, издадено на 21.02.2017 год. със срок на валидност до 20.02.2027 год. от ***. Свидетелството било издадено на името на К..

От приобщената комплексна техническа експертиза/ изготвена от вещото лице ***/ се установява , че издаденото СУМПС с №*** представлява неистински документ. Вещото лице е установило различия между представеното за изследване СУМПС и сравнителния образец /спесимен/. Според вещото лице издаденото СУМПС на името на К. не съответства на оригиналния образец - модел 2016г по размери , структурни белези и оптични свойства на мастилата и структурни белези на защитния дифракционен вариращ елемент.

Във връзка с това СУМПС е изготвен официален отговор от турските власти чрез Дирекция „МОС“ към МВР. В този отговор е посочено, че на Й. К. турските власти не са издавали свидетелство за управление на МПС/лист 28 от ЗМ 451/2017г/. Спрямо К. не е издаван и задграничен паспорт .

На 21.09.2017г К. управлявал автомобил „****“ с рег.№*** по улиците в град ***. В същия ден св. З. И. ,заедно с колегата му и св. А. П. / полицейски служители при РУ - ***/ осъществявали дежурен наряд по ООР. Около 15,40 часа двамата свидетели били до автобусната спирка на хотел „****“, на бу. „****“ и спрели за проверка движещ се автомобил „****“ с рег.№***. При проверката е установено, че водач на автомобила е подсъдимия Й. К.. Водачът представил СУМПС с №*** и обяснил, че бил в Турция, където преминал курс и му е издадено това свидетелство. Полицаяте се усъмнили в истинността на представения документ, но тъй като не могли да проверят неговата истинност го върнали на К. . След това полицейските служители извършили проверка и установили, че К. не притежава международен паспорт и не е могъл да напусне страната и да отиде в Турция.

На 28.09.2017 год. около 15,30ч св.С. Н. и св.И. К. спрели за проверка движещ се по булевард *** автомобил „****“ с рег.№***. При проверката установили, че водач на автомобила е Й. К.. Водачът представил СУМПС с №***, издадено на 21.02.2017 год. от ***, като след това полицаите му го върнали и той продължил по пътя си.

На 03.10.2017 год. св.С. Н. и св.А. К. били пред МБАЛ „Д-р Б. Ш.“ и спрели за проверка лек автомобил марка „****“ с рег.№***. При проверката установили, че водач на автомобила е Й. К..К. отново представил СУМПС с №***. На място пристигнали св. Б. Ч. и ***, които отвели К. в РУ – *** за изясняване на всички обстоятелства във връзка с използваното от него СУМПС. С протокол от 03.10.2017 год. СУМПС с №*** е предадено от К. на полицейския служител М. ***. Във връзка с представеното СУМПС било направено запитване до турските власти, на което запитване е получен отговор от Интерпол – Анкара , че на Й. К. не е издавано свидетелство за управление на МПС.

Горната фактическа обстановка не е спорна, като в подкрепа на същата са показанията на свидетелите К.,Н., ***, З. И., А. П. и Б. Ч.. Същите сочат непротиворечиво, че на посочените три дати К. е управлявал МПС и е използвал посоченото СУМПС с №*** пред полицейските служители, за да докаже своята правоспособност като водач на МПС.

Съдът намира за установено по несъмнен начин, че въпросното СУМПС с №*** е неистински официален документ и това свидетелство не е издадено от компетентните органи на Република Турция. В тази насока е изготвената експертиза от в.л.*** и получения отговор от Интерпол-Анкара. Свидетелят Т. също сочи, че К. си е „купил“ турска книжка.

По отношени е обвинението за извършено престъпление по чл. 195 ал.1 от НК:

През 2015 год. св.Б. *** заминал на работа в Г.***,***, където се настанил в жилище под наем в кв.****, заедно с още шест човека. Преди това *** закупил /през 2013г/от магазин на „****“ в *** преносим компютър марка „****“ /****/ модел „****“ със сериен номер *** за сума около 600,00 лева, който взел със себе си в Г.***.

През 2016г в квартирата на св.*** в Г.*** се настанил подсъдимият К., като квартирата представлявала апартамент на два етаж.Една от стаите на първия етаж се ползвала от подсъдимия, а на втория етаж се намирала стаята на св.***.

Сутринта на 15.02.2016 год. св.Б. *** се приготвял за работа и преди да тръгне, оставил личният си лаптоп марка „****“, в шкаф в стаята, която обитавал и го заключил с малък катинар, а ключа взел със себе си. В същия ден К. останал сам в квартирата, отишъл в стаята на св.***, като забелязал заключения шкаф.К. изкъртил шперплата на гардероба, като взел намиращия се преносим компютър.След това К. опаковал багажа си и лаптопа и се насочил към летището, като се качил в самолет, в който пътували свидетелите С. М. и Н. М..

Когато пристигнали в Г.София Н.М., Сл. М. и подсъдимия се качили в автомобила на св.***.В този автомобил се намирал св.Ч.И. и св.И. К.-брат на подсъдимия. К. натоварил багажа и всички потеглили към Г.***.К. успял да скрие незабелязано компютъра „****“ под шофьорската седалка на автомобила.

На 15.02.2016 год. св. Б. *** се прибрал в квартирата и разбрал, че К. си е тръгнал за *** и забелязал, че му липсва преносимия компютър.*** се усъмнил, че кражбата е извършена от К., като се свързал с дежурния в РУ – *** -св. Д. Т..*** обяснил за откраднатия компютър, като посочил, че К. се придвижва с автомобил „****“ към Г.***.

Св.Б. Т. и св.Х. И. изчакали на бензиностанция „ОМВ“ в Г.*** описания от св.*** автомобил „****“ с рег. №*** и на 16.02.2016 год. го спрели за проверка. Водач на автомобила бил св. Б. *** , а заедно с него в колата пътували Й. К., св.И. К., св.Ч. И., св.С. М. и св.Н. М.. При проверката на автомобила/ под шофьорската седалка/ полицейските открили лаптоп марка „****“, черен на цвят, без чанта и без калъф.Й. К. признал, че лаптопа е на св. *** и го взел от квартирата му в **, тъй като имали неуредени финансови взаимоотношения. С протокол за доброволно предаване подсъдимият К. предал на св. Б. Т. въпросния компютър.С разписка от 17.03.2016 год. св.Б. Ч. върнал преносимия компютър марка „****“ на св.И. *** – баща на Б. ***.

В подкрепа на изложената по горе фактическа обстановка са показанията на св.***/ разпитан по делегация / показанията на св.Б.Т., св.Н.М. и св.С. М..В показанията си св.*** описва мястото, където е съхраняван въпросния компютър и начина, по който същият е взет-чрез премахване на шперплата на шкафа.В подкрепа на тези показания е и подадения сигнал до Началника на РУ-*** от 22.02.2016 от св.Б.***.

Съдът намира, че въпросният преносим компютър е взет именно от подсъдимия К., като компютърът е установен в автомобил, с който подсъдимият се придвижвал към Г.***.В съставения протокол за проверка на превозно средство от 16.02.2016г св.*** записал, че компютърът е вкаран в колата от К..Пред свидетелят Т. подсъдимият също обяснил, че е взел въпросния компютър, тъй като имал парични претенции към ***.

От изготвената оценъчна експертиза на в.л.*** се установява, че стойността на въпросния преносим компютър е 245,00 лева.

Правни изводи:

Съдът намира, че подсъдимият К. е осъществил от обективна и субективна страна състав на престъплението по чл. 316 във връзка с чл. 308 ал.2 от НК.

От обективна страна се установи, че в периода от 21.09.2017 год. до 03.10.2017 год. подсъдимият съзнателно се е ползвал общо три пъти от неистински официален документ – свидетелство за управление на моторно превозно средство №***, издадено на 21.02.2017 год. на което е придаден вид, че е издадено от компетентните органи на **, а именно:

1.На 21.09.2017 год. в Г. С. на БУ. „****“ в близост до хотел „****“ пред З. И. и А. П. - и двамата служители на РУ – С.

2.На 28.09.2017 год. в Г.С. на БУ. „****“ в близост до хотел „****“ пред С. Н. и И. К. - и двамата служители на РУ – *** и

3.На 03.10.2017 год. в Г.С. в района на МБАЛ „Д-р Б. Ш.“, пред С. Н. и А. К. - и двамата служители на РУ – С.

На посочените дати подсъдимият управлявал МПС и бил спиран за проверки, като в хода на тези проверки К. представял посоченото неистинско СУМПС и се легитимирал като правоспособен водач на МПС.

К. е съзнавал, че въпросното СУМПС №*** представлява неистински официален документ, като

същият не е придобил съответната правоспособност да управлява МПС пред компетентните органи на ***.

В този смисъл извършеното деяние е извършено от К. с пряк умисъл, като същият е съзнавал, че си служи с неистински официален документ-СУМПС, като го представя на компетентните полицейски органи в хода на извършените проверки.

В конкретния случай не може да се търси наказателна отговорност за съставянето на неистинския документ от К., като не са ангажирани доказателства, че той е съставил въпросния неистински документ.

Налице са три извършени деяния на едно и също престъпление, извършени през непродължителен период от време, като е налице едно продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 ал.1 от НК.

Поради изложеното съдът призна подсъдимия за виновен впо повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.316 вр. с чл.308, ал.2 вр. с ал.1 вр. с чл.26, ал.1 от НК.

Съдът намира, че в случая извършеното деяние не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 93 т.9 от НК.Налице са три извършени престъпни деяния от подсъдимия, като това изключва приложението на привилегирования състав на чл. 308 ал.4 т.2 от НК.

За извършеното престъпление законът предвижда наказание лишаване от свобода за срок до осем години.

При определяне на наказанието съдът отчете следните отегчаващи обстоятелства-съдебното минало на подсъдимия, недобрите му характеристични данни, извършените три деяния в състава на продължаваното престъпление.

По делото не се отчетоха смекчаващи обстоятелства за конкретно извършеното деяние.

При това положение съдът намира че наказанието следва да се определи при условията на чл. 54 от НК, като няма изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, налагащи приложението на чл. 55 от НК.

Съдът наложи на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок **от една година**, като по този начин могат да се постигнат целите на наказанието.Същото наказание следва да се изтърпи ефективно при първоначален строг режим, имайки предвид предходните осъждания на подсъдимия.

Съдът намира че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.7, вр. с чл. 194, ал. 1, вр. с чл. 28, ал.1 вр. с чл.4, ал.1 от НК.

От обективна страна се установи, че на 15.02.2016 в Г.*** подсъдимият е отнел чужда движима вещи – 1 /един/ брой преносим компютър марка „****“ на стойност 245 лева от владението на българския гражданин Б. *** , живуш в Г. **, без негово съгласие и с намерение противозаконно да го присвои.

При извършешването на деянието са налице квалифициращи обстоятелства на престъплението кражба по смисъла на чл. 195 ал.1 т.7 и т.3 от НК, като:

- деянието е извършено при условията на повторност и в немаловажен случай, като К. е осъждан по нохд №268/2013 год. на РС – С. в сила от 02.07.2013 год. за друго такова престъпление и преди да е изтекъл срока по чл.30, ал.1 от НК/ чл. 195 ал.1 т.7 от НК/

-деянието е извършено чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита имот – премахване задната част на шкаф/чл. 195 ал.1 т.3 от НК/.

От субективна страна деянието по чл.195, ал.1, т.3 и т.7 е осъществено с пряк умисъл, тъй като подсъдимият е съзнавал общественноопасния му характер и е целял настъпването на общественноопасните последици. При извършване на кражбата К. е съзнавал, че отнема чужда движима вещ, без съгласието на собственика ѝ и е имал намерение да я присвои.

За извършеното престъпление законът предвижда наказание лишаване от свобода за срок от една до десет години.

При определяне на наказанието съдът отчете следните отегчаващи обстоятелства-съдебното минало на подсъдимия, недобрите му характеристични данни, наличието на две квалифициращи обстоятелства.

По делото не се отчетоха смекчаващи обстоятелства за конкретно извършеното деяние.

При това положение съдът намира че наказанието следва да се определи при условията на чл. 54 от НК, като няма изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, налагащи приложението на чл. 55 от НК.

Съдът наложи на подсъдимия наказание **лишаване от свобода за срок от 18 месеца**, като по този начин могат да се постигнат целите на наказанието.Същото наказание следва да се изтърпи ефективно при първоначален строг режим, имайки предвид предходните осъждания на

подсъдимия .

Съдът определи едно общо най - тежко наказание за извършените престъпления по чл. чл.195, ал.1 т.3 и 7 и чл. 316 във връзка с чл. 308 ал.2 от НК .Двете престъпления са извършени от подсъдимия преди да има влязла в сила присъда, за което и да е от тях.

Съдът определи едно общо най тежко наказание от 18 месеца лишаване от свобода, като в случая не следва да се прилага нормата на чл. 24 от НК- не е необходимо увеличаване на наказанието, имайки предвид сравнително младата възраст на подсъдимия .Това общо най - тежко наказание следва да се изтърпи при първоначален строг режим.

Съдът приведе в изпълнение отложеното наказание лишаване от свобода за срок **от единадесет месеца** , определено по реда на чл. 25 ал.1 от НК с определение по нохд 217/2015г на РС-Г.*** /по формирана съвкупност по присъди по нохд 217/2015г на РС-Г.*** и нохд 268/2013г на РС-***/.В изпитателния срок подсъдимият е извършил друго умишлено престъпление ,за което му е наложено наказание лишаване от свобода.Това наказание следва да се изтърпи при първоначален строг режим, съгласно чл. 57 ал.1 т.2 буква „в” от ЗИНЗС/сборът от двете наказания надвишава две години/.В конкретния случай няма основания за прилагане на чл. 57 ал.3 от ЗИНЗС , като подсъдимият е с висока степен на обществена опасност.

Съдът осъди подсъдимия да заплати направените разноски по делото .

Воден от и зложеното съдът постанови присъдата си.

СЪДИЯ.....